

וְאֶהְבֶּתָּ

בֵּית הַמְדָרֶשׁ הַחִינוּכִי

חמ"ד של תורה | עולם התורה של ילדי החמ"ד

מעגלי שיח | ליום כ"ד באלול יום ההילולא לרבי ישראל מאיר הכהן

לעיון – מקור א':

נאמר "האמנם אלם צדק תדברון" (תהלים נח, ב).

דרשו חז"ל: מה אומנותו של האדם בעולם הזה? ישים עצמו כאלם".

- מה אתה חושה על מאמר חז"ל זה? - הזמינו תגובת הבנה ראשונה מהתלמידים.
- מה זו "אומנותו של האדם"?
- למה האדם נדרש לשים את עצמו "כאלם"?
- "ישים עצמו" – האם האדם נדרש לשתוק תמיד?

לעיון מקור ב':

נאמר "מי האיש החפץ חיים, אוהב ימים לראות טוב - נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה, סור

מרע ועשה טוב, בקש שלום ורדפהו" (תה' לד יג-טו).

דרשו חז"ל במדרש (ויקרא-רבה טז, ב):

"מעשה ברוכל [סוחר זעיר] אחד שהיה מחזיר בעיירות שהיו סמוכות לציפורי, והיה מכריז ואומר: מאן בעי למזבן סם חיים? [מי רוצה לקנות תרופה לחיים טובים?]

הוא אודקין עליה [היו נדחקים עליו לקנות את סם החיים].

רבי ינאי היה יתיב ופשט בתורקליניה [היה יושב ולומד בחדר ביתו]. שמעיה דמכריז מאן בעי סם חיים, [שמע את הסוחר שהיה מכריז מי רוצה תרופה לחיים טובים], אמר ליה תא סק להכא זבי לי [ואמר לו לסוחר, בוא עלה לכאן מכור לי].

אמר לו, לאו את צריך ליה ולא דכוותך [אמר הסוחר לרבי ינאי, לא אתה צריך ל תרופת החיים הזו, ולא צדיקים שכמותך].

אטרח עליה [הפציר בו רבי ינאי שימכור גם לו].

{ הפסקת ביניים:

- מה לדעתכם עשויה להיות תרופת פלא זו המבטיחה חיים טובים? סלק לגביה [עלה הסוחר אל רבי ינאי], הוציא לו ספר תהילים, הראה לו פסוק: "מי האיש החפץ חיים". מה כתיב בתריה? [מה כתוב אחריו?]- "נצור לשונך מרע סור מרע ועשה טוב". אמר רבי ינאי [בהתפעלות מהרעיון של הסוחר], כל ימי הייתי קורא הפסוק הזה ולא היית יודע היכן הוא פשוט, עד שבא רוכל זה והודיעו [ופרסם את הרעיון הגדול שבפסוק].
- האם הופתעתם מהרעיון של הסוחר?
- לו הייתם במקום רבי ינאי, איך הייתם מגיבים?
- איך הצעתו של הסוחר אכן מבטיחה תרופה ל"חיים טובים".

וְאֶהְבֶּתָּ

בֵּית הַמְדָרֶשׁ הַחִינוּכִי

חמ"ד של תורה | עולם התורה של ילדי החמ"ד

סיפור טוב

בהיותו ילד קטן, הוא הקפיד על נימוס וכבוד לכל. פעם אחת הוא ראה את חבריו מציקים לשואב המים, כשהם ממלאים את הדליים במים בערב, כדי שיקפאו במשך הלילה ושואב המים לא יוכל להרימם למחרת בבוקר. אבל הוא, הילד הקטן, הרגיש צער בלבו על שואב המים. הוא המתין עד שחבריו יתפזרו לביתם, וכך בחשיכה הוא התקרב ושפך את המים מהדליים, וכסה אותם שוב על מנת שיהיו מוכנים לשאיבה בבוקר.

- מי היה הילד?

עוד סיפור הוא על איש עני, שהיה רב גדול הישוב שלו.

פעם בא איזה גוי אחד ארץ שמע שיש הרבה רבנים בארץ אז הוא רצה לפגוש כמה מהם והחליט לבקר אותם. כאשר הגיע לישוב של האיש העני. הוא חושב לעצמו אם מספרים על הרב שהוא כל כך גדול וטוב בטח הוא גר באיזה וילה, בית מפואר משהו טוב ויפה. ואז נכנס לישוב רואה ישוב צנוע ושפוט. חשב לעצמו בטח הרב גר בסוף הישוב איפה שהשכונה של העשירים. בא שאל מישהו איפה גר החפץ חיים, אמרו לו שם ושם, הולך, הולך ורואה את הרחוב שאמרו לו, רחוב מוזנח.. חושב לעצמו בטח הבית של הרב בסוף הרחוב איפה שהעשירים.

ממשיך ללכת עובר את הבתים הגדולים והיפים ורואה את הבית של הרב קטן וישן.

חושב הגוי לעצמו, בטח הוא משפץ את הבית, בטח הוא יתחיל מבפנים ואז יעבור לשפץ בחוץ.

האיש בא. דופק בדלת. הדלת נפתחת והוא רואה בית מסכן קטן עלוב מבחוץ וגם מבפנים.

ורואה בצד של הבית יושב איש זקן.

בא הגוי לרב ושואל אותו. איך אתה גר כאן?? נאים לך פה?? אין לך לא חשמל, ולא מכשירי חשמל, ולא..

לא כלום, רק שולחן כיסאות ומיטה.

עונה לו העני. מה רע בזה?? מה יש לך כאן??

האיש צוחק ואומר לו.. מה יש לי?? אני רק תייר פה.. אני בכלל באתי מאמריקה. תבוא אלי לשם,

ואראה לך מה זה חיים טובים, יש לי שלוש קומות, מכשירי חשמל.

עונה לו הרב: גם אני רק תייר פה. תבוא איתי לבית שלי, שם בעולם הבא, ותראה מה יש לי שם, חיים

טובים ואמיתיים.

- מי היה העני? הרב?

זה היה רבי ישראל מאיר הכהן, הרב החפץ-חיים!